

Her ved mors begravelse skal jeg på vi søskendes vegne prøve at rette en tak til de mange, som på alle mulige måder har hjulpet og glædet mor. Det er ikke mors tak jeg vil bringe. Mor hørte til de mennesker, som selv kunne sige Tak, og der skulle ske mange ting på een gang, hvis mor glemte at takke nogen. Mer end een har jeg hørt mor spørge både sig selv og andre tilstedeværende, om hun nu også havde fået sagt rigtigt tak for dette eller hint. Mor hørte nemlig ikke til de mennesker, som betragtede alle goder som selvfølgheder, og hun var taknemmelig for enhver venlig gestus og glæde andre beredte hende. Mange, mange gange når vi besøgte mor, har hun med oprigtig begejstring fortalt om, hvordan for mig helt ukendte mennesker havde rakt hende en hjælpende hånd eller på anden måde glædet hende. Men netop mors evne til at få andre til at føle, at hun var glad over det de gjorde for hende uden at overdrive sin tak, gjorde vel netop, at så mange havde lyst til at glæde hende igen og igen.

Mor var trofast overfor sine venner, og netop derfor holdt hun jo sammen på sin meget store kreds af trofaste venner. Til det sidste holdt mor forbindelsen vedlige med barndomsveninder fra Losbygade ~~vedlige~~, og på trods af at det er over 50 år siden, far og mor vendte hjem fra Amerika efter kun få år derovre, var der jo stadig varme forbindelser med gamle venner og deres børn derovrefra, - jeg tror forbindelser så stærke, at det har været et fast led i danmarksbesøg for medlemmer af disse familier at besøge mor. - Efter 43 års forløb ^{livet} døden derfor har gjort et naturligt indhug i vennekredsen fra Fausing - Auning var der også trofaste forbindelser til det sidste.

Så kommer hele den store kreds af mennesker fra det sogn, hvor mor levede den langste periode af sit liv - 43 år, mange mennesker, der på alle mulige måder var med til at lette mors tilværelse, skabe indhold i hendes tilværelse og glæde mor. Jeg tror mor selv har sagt tak til Jer, og det vil jeg ikke prøve at gøre bedre. Men jeg vil prøve at udtrykke vi søskendes tak til alle de mennesker, som på hver sin måde gennem årene og særlig de sidste år beredte mor glæder. Jeg vil slet ikke prøve at takke hver enkelt, for hvor skulle jeg så holde op, men jeg nævne nogle enkelte.

9
Først alle de gode mennesker, som tog sig så kærligt af mor hendes sidste uger på Ansgar, - hvor var vi glade over at mor var omgivet af netop den slags mennesker, når vi ikke var der. Og så vil det være helt forkert ikke at nævne hjemmet på Leerskov, hvor 4 generationer gennem 40 år på alle tænkelige måder har været gode ved mor. Helene er den af vi søskende, som på grund af den korte afstand mellem hjemmene har haft bedst lejlighed til at være noget for mor, men hun har ikke alene haft lejligheden, hun har også sammen med sin familie benyttet den. Bare den ting, at I gennem mange år har haft sat i system, at mor aldrig skulle være ene om søndagen, synes jeg er stort, og mor vurderede det efter værdi. Og det daglige besøg efter skoletid af de små fra Bøgelund, var en af de glæder mor så hen til.

Mor elskede sit lille hjem i Genner, særlig fordi hun her var i stand til at tage imod sine mange venner, og så hjælpeløs Mor faktisk var rent fysisk de sidste år, ønskede hun ikke at flytte til en institution, for hun var bange for at miste netop disse glæder. Det kan synes helt uforsvarligt at lade et menneske så fysisk svag som mor bo helt alene, men mors åndsevner var der ikke noget i vejen med, hun var klar over at der var en risiko. Men når vi børn ikke lagde noget pres på mor for at få hende til at flytte til et hjem, så skyldes det særligt hendes helt enestående genboer Marta og Lorenz Petersen. Det var den tryghed jeres kærlige omsorg for mor gav os, som gjorde vi syntes det var forsvarligt at lade mor bo ene. Jeg skal ikke gå i enkeltheder, om hvad I har betydet for mor, men jeg synes I har været fantastiske. Helt ufor pligtet har I frivilligt og uden at forlange noget derfor i 30 år i alle måder hjulpet mor, og på en måde som jeg ville kalde eksemplarisk, hvis det havde været jeres mor, - men I gjorde det overfor en fremmed. Det er ikke blot noget jeg siger her, men vi søskende har i mange år været lykkelige over de gode genboer mor havde. Jeg vil ikke gå i enkelt heder og ikke nævne flere navne, mine søskende har lov at supplere mig, men dette skulle være en tak til-- fra os søskende til alle, der har vist godhed mod vores mor.

Og til slut tak til alle, som har været med i dag.